

Periodisme d'investigació? Ah, que potser n'hi ha algun altre?

El periodisme és una cosa tan senzilla com buscar, trobar, verificar si allò que has trobat és tan real com sembla, i després saber-ho explicar | No busquem ni la neutralitat ni l'equidistància. El periodisme crític, per a nosaltres, requereix bàsicament de dos ingredients: rigor i honestat

Una imatge de 'Front page woman', de 1935

El titular fa referència a unes paraules que s'atribueixen a Ramon Barnils, un dels periodistes -no l'únic- que prenem com a referent a Setembre. No ens acaba d'agradar anar predicant als quatre vents que farem periodisme d'investigació. Perquè, al cap i a la fi, Barnils tenia raó, que potser n'hi ha cap altre que no sigui d'investigació? A nosaltres ens agrada dir que el periodisme és una cosa tan senzilla com buscar, trobar, verificar si allò que has trobat és tan real com sembla, i després saber-ho explicar. De les quatre fases, les tres primeres serien la investigació, i després quedaria la literatura.

Buscar, trobar i verificar -allò que alguns en diuen contrastar, una altra paraula desgastada de tant fer-la servir en va-, i fer-ho des d'un punt de vista crític, i també compromès, que no vol dir faltat de rigor ni molt menys pamfletari. Ens agrada el periodisme intencional, que deia Kapuscinski, i ni busquem l'objectivitat -impossible d'assolir- ni tampoc la neutralitat ni l'equidistància, que tants diuen que practiquen quan en realitat el que acaben fent és aguantar el mànec dels que tenen la

paella pel mànec (i els diners per pagar-se els grans gabinets de comunicació). El periodisme crític, per a nosaltres, requereix bàsicament de dos ingredients: rigor i honestat. I això ho tenim clar.